

Sisäsuksivirheitä

Kevättä pukkaa päälle. Purot solisevat ja tiet põlisevät. Kohta pärähtää. Jotta pysyisi ajan hengessä, ja olisi työpaikan lounaspöydässä jotain leuhkittavaa, piti vielä tehdä pakollinen Lapin retki.

Ajelen kasseineni ja suksineni Espooseen kaverini luo. Nukuttaisiin siellä yö ja köröteltäisiin sitten hänen hienolla piilillään perille. Panemme sukset ja muut hiihtovälineet jo illalla auton katolle lukkojen taa. Vähän iltapalaa, rentouttavaa ristikkoo ja nukkumaan.

Aamu valkeni sumuisena mutta kuivana. Ensimmäiset parisataa kilometriä hurahtavat huomaamatta. Painetaan vielä toiset samanlaiset ja vasta sitten kahville.

Ovat hienoja nämä nykyajan aabeeseet. Löytyy postilaatikot, pankkiautomaatit ja kaikkea, mitä mies tarvitsee.

Pohjoisemmassa saa pienilläkin teillä painaa jo sataa. Kun säätää kruiserin kymmenisen kilometriä päälle, sujuu matka mukavasti. Ehditään uutisiksi perille. Mökkitarastuksen, iltapalan ja tarpeellisen lääkityksen jälkeen taas punkkaan, jotta heräisi pirteänä yöllä kolmelta kääntämään kelloja kesäaikaan.

Seuraava aamu on jo ehtinyt pitkälle. Pienet voimistelut, aamupalat ja sitten ladulle nautiskelemaan. Otetaan vaan sukset katolta ja tarkistetaan voiteet. Kaveri lähtee hakemaan. Palaa hermostuneena. Kopeloi kaikki taskunsa. Kiiruhtaa taas autolleen, mutta ei löydy. Avain on jäänyt etelään.

Sukset ovat ja pysyvät auton katolla. No, tulipa tuuletettua parituhatta kilometriä. Mökiltä löytyy onneksi vanhoja hylättyjä sivakoita ja yllätys yllätys, pitoteippiä. Teipin liimaaminen on aika konstikasta, mutta lopulta se toimii uskomattoman hyvin.

Seuraavana aamuna lähdemme sitten mäkeen suksia vuokraamaan. Koska omat ovat jemmassa, otetaankin samanlaiset lyhyet nysät kuin Tanjalla.

Tiedän, että seniilipuoleinen kaverini saa eläkeläisalennuksen, mutta viriili joutuu maksamaan täydet. Paitsi että tämä seniili pudottaa minut maan pinnalle tokaisemalla, että kyllä eläkeläislippu tulee iänkin perusteella. Kehtaakohan ottaa.

Ei muuta kuin maailmankuprinteeseen. Lyhyet sukset tuntuvat muuten mukavilta, mutta ne vemputtavat sinne tänne. Sattuu sisäsuksivirheitä. Parasta siirtyä vaan pienempiin mäkiin ja palvelupaikkojen läheisyyteen.

Kirkas aurinko ja tyyni sää siivittävät menoamme joka päivä. Miten maapallon laella voikin olla näin kaunista ja lämmintä. Ei edes tuule.

Lomamme viimeisenä aamuna kaverini kopeloi farkkujensa perstaskua ja saa hepulin. Heiluttaa pientä kullanväristä avaimennysää. Tässä tämä.

pajen